

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 3-4.

Nagodba.

„Že v jedni prihodnjih sej predloži vlada poslanski zbornici na nagodbo z Ogersko nanašajoče se predloge.“ Tako nekako prorokujejo kar po vrsti oficijozni listi, prav kakor da hočejo polagoma in previdno pripraviti prebivalstvo na veliko razočaranje, na posebno neugodnost.

V nobeni stvari ni mej avstrijskimi narodi toliko soglasja, kakor glede nagodbe z Ogersko. Vsi so jedini v tem, da je nagodba prava nesreča za avstrijsko narodno gospodarstvo, in da bi bilo bolje, ako se sploh ne obnovi pod sedanjimi pogoji.

Ko se je grof Badeni začel z madjarsko vlado pogajati glede nagodbe, je ustregel vsem madjarskim željam in odnehal v raznih točkah s pogojem, da se zviša prispevek Ogerske k skupnim državnim potrebščinam. Badeni ni zahteval, naj bi Ogerska plačevala polovico vseh potrebščin, dasi bi bilo to jedino pravično, zahteval je samo, naj se prispevek Ogerske zviša, a Madjari se tudi tej želji niso hoteli ukloniti, ampak so grozili, da rajše nagodbe ne obnove, če kvota ne ostane nepremenjena. Teh groženj pač nihče ni smatral resnimi, saj ve vsakdo, da je nagodba Ogerski na največjo korist. Madjari so grozili, da tako prisilijo avstrijski parlament, odnehati od kvote.

Badeni se je zvesto držal načela, da sme nagodbene predloge samo vse skupaj predložiti parlamentu, nikakor pa ne posamično, da se mora torej prej doseči soglasje glede kvote, predno pride nagodba v parlament. To smo smatrali za nekako jamstvo, da nagodba vsaj ne bo tako slaba, kakor sedanja.

Zdaj pa se naznanja, da vlada ne predloži vseh nagodbenih predlog najedenkrat, ampak da predloži nekatere predloge že v kratkem, dasi še ni doseženo soglasje glede kvote. Vlada hoče, naj se posamične predloge rešijo za-se, ne glede na kvoto, katera se določi kasneje. Grof Thun je torej opustil stališče, katero je bil zavzel njegov prednik, grof Badeni. Akceptiral je pač vse, kar je Badenijevo ministerstvo dogovorilo z Banffyjevimi, odobril je vse znatne koncesije, v katere je privolil Badeni, ne da bi imel, kakor gotovost, da se kvota

predružači, da se zviša prispevek Ogerske k skupnim potrebščinam, in celo odprave mlinarskega obrata ni izposloval, kar so bili Madjari Badeniju že koncedirali in šele potem preklicali.

Ako vzprejme avstrijski parlament nagodbene predloge posamično, ne skupno, ne da bi zajedno določil kvoto, si veže sam roke. Najnovejši tolmačenje takoimenovanega „junctima“, da je namreč dovolj, ako se vsi nagodbeni zakoni skupno sankcionirajo, da pa ni treba vseh skupaj nakrat predložiti parlamentu, je vladin maneuver, a če parlament temu tolmačenju pritrudi, potem nima prav nobene garancije več, da se kvota spremeni.

Ministerski predsednik je v svoji izjavi, s katero se je predstavil parlamentu, s posebnim poudarkom naglašal, da je obnovev nagodbe državna potreba. Morda mislijo višji krogi, da je nagodba državna potreba; narodi, davkoplačevalci, niso tega mnenja. Narodi žele nagodbo, katera razdeli pravično vsa bremena, katera ne bo gospodarski uničevala celih slojev, nikakor pa nečejo nagodbe, po kateri bi Cislitvanska imela samo škodo, vso korist pa jedino le Ogerska. Boljše nič, kakor slaba nagodba.

Kreta.

Kretsko vprašanje še vedno ni rešeno. Kreta, prvi vzrok grško-turške vojne, še vedno nima obljubljenega avtonomije in še vedno nima svojega guvernerja. Rusija je bila predlagala, naj se imenuje dosmrtnim guvernerjem drugi sin grškega kralja, princ Jurij, čemur se je pa sultan odločno uprl.

Ruski poslanik v Carigradu, Zinovjev, ne hodi od tedaj več v Jldiz-kiosk, odkar mu je sultan povedal, da ne akceptira kandidature princa Jurija. Zinovjev pošilja zdaj k sultanu svojega dragomana Maksimova, a kadar sultan kaj vpraša glede Krete, dobi odgovor, da car Nikolaj še vedno ni zapustil svojega stališča in da ga tudi ne zapusti, da pa bode čakal, da najdeta sultan in njegov prvi svetovalec, avstrijski poslanik baron Calice, kaj pametnejšega, da se reši kretsko vprašanje.

Angleška je pritrdila kandidaturi princa Jurija za mesto kretskega guvernerja. Tudi Italija se ne

meni več za mnenje Avstrije in Nemčije glede princa Jurija, in morda ni neosnovano domnevanje, da je približanje Italije k Rusiji in k Franciji vsaj v tem slučaju posledica tega, da je prestolonaslednikova soproga hči črnogorskega kneza. Nemčija se drži precej neutralno, in je vsa nje politika v Carigradu naperjena na to, da dobi kar možno mnogo in znatnih koncesij od turške vlade.

Jedna odločna nasprotnica kandidature princa Jurija za mesto kretskega guvernerja je Avstrija, kajti da bi bil cesar Viljem odločen nasprotnik kandidata ruskega carja, tega ne verjame nihče, izvedemši sultana, kateremu je avstrijski poslanik baron Calice natvezil, da se sme zanašati na Avstrijo in na Nemčijo, ter mu svetoval, naj ne umakne turške vojske iz Tesalije, dokler ne postane kak turški državljani guverner Krete.

Zinovjev bo čakal, kaj si izmislil evropska, specialno avstrijska diplomacija glede Krete, a izjavil je z vso preciznostjo, da ruska vlada nikdar ne privoli, da bi Turčija poslala kakega vojaka na Kreta, in da nikdar ne prizna kakega turškega državljanu kretskega guvernerjem, ob jednem pa je tudi odklonil vsako odgovornost za posledice, katere bi nastale, ako poskusi sultan poslati svojega guvernerja s turško vojsko na Kreta. Zinovjev je tudi zastopnikom velesil brez ovinkov povedal, da se Rusija ne meni za nove nasvete, kako urediti kretsko vprašanje, in da jo veseli, da je — post toč discrimina rerum — mogla zopet prevzeti zgodovinsko svojo ulogo, biti braniteljica pravoslavni kristijanov, katero ulogo je bila za nekaj časa opustila, da ohrani evropski mir.

Na Porti vedó dobro, da je bil princ Jurij pripravljen, priti v Carigrad in obljubiti sultanu udanost in zvestobo. Princ Jurij je bil to ponudil na prigovarjanje Rusije. Morda se bo sultan še kesal, da se ni udal želji Rusije, kajti že sedaj ne dvomi nihče več, da postane princ Jurij guverner Krete, če ne koj sedaj, pa nekoliko pozneje.

Rusija je z njim na pol že zmagala. Angleška, Francija in Italija podpirajo njenega kandidata, Nemčija je nevtralna in je poslala svoje ladije izpred Krete, nasprotnika kandidaturi sta torej samo še Avstrija in sultan.

LISTEK.

Zgodovina slovenskega slovstva.

Kakor je skoro neverjetno, da Slovenci nismo imeli pred reformacijo nikake literature, da tedanji duhovniki niso nikdar čutili potrebe napisati v cerkvene namene kake evangelistare ali kaj drugega, katerih imajo drugi narodi in tudi naši sosedje Hrvati v izobilju, in da je moralo priti toli mogočno gibanje, da nam je rodilo početke našega slovstva; prav tako značilno je, da se je do francoske dobe gibalo vse slovstveno delovanje le v ozkih mejah verskih bojev in cerkvenih potreb. Francoska doba pa, v kateri se je razvila jedna najlepših slik našega slovstva — Zois in drugovi — nam je prinesla, kakor poudarja tudi Glaser (II. zvez. str. 39), „začetek izvirnega klasičnega pesništva, začetek pravega znanstvenega preiskovanja itd.“

Da to delovanje v duševnem oziru in glede izvirnosti ni moglo biti na posebno visoki stopinji, je umevno, ker je bilo treba povsod šele ledino orati in ker so se zlasti najboljše moči absorbirale v praktične potrebe: slovnice, abecedi, berila

i. t. d. Pri takem poslu pa je moralo sčasoma zginiti pravo razumevanje za slovstvo. Da se je to zgodilo, nam dokazuje Prešeren sam s svojo satiro „Nova pisarija“, ki nam jasno kaže, kam so prišli naši slovstveniki! . . .

Gibanje l. 1848, kojega petdesetletnico obhajamo letos, je sicer zbudilo novo življenje, ki pa je koncentrovalo svoje moči na političnem in gospodarskem polju. Šele, ko so se poleg viharji, ko je začelo seme, ki se je zasejalo l. 1848. poganjati in donašati sadove in kose je na njih podlagi čim dalje bolj širila izobrazba, mogli so nastopiti v našem slovstvu naši Jenki, Erjavci, Levstiki, Mencingerji, ki so neposredni predhodniki in deloma sodobniki slovenske literarne dobe *καθ' ἑξοχὴν* — Stritarjeve dobe. In s temi možmi je pričel prof. Glaser v IV. zvezku oziroma v II. delu III. zvezka, katerega nam je letos podarila naša „Matica“.

Obilno gradivo je prisililo prof. Glaserja razdeliti III. zv. na dva dela, in zato smo morali lani prestati sredi Marnovega životepisa, da, celo kar sredi stavka! V II. delu nadaljuje pisatelj Marna in obravnava specialno naslednje pisatelje in pesnike: Cegnarja, Umka, Jenka, Bilca, Kočvarja, Vi-

janskega, Trdino, Kreka, Mencingerja, Hrovata, Tuška, Erjavca in Levstika ter še par drugih mož, ki so pa deležni samo drobnega tiska.

Zakaj je dr. Glaser vrstil marsikoga v to skupino, ki naj sega samo do l. 1870., in ne v zadnjo Stritarjevo, dasi spada vlasti priživečih vsaj njihovo glavno delovanje v novejšo dobo n. pr. Mencinger, mi ni jasno, in avtor tudi ni povedal nikakega razloga. Mislim, da bi bilo umestneje, ako bi bil prof. Glaser vsaj one pisatelje, ki zastopajo pravo literaturo v ožjem pomenu, beletristiko, obdelal skupno, če bi mu tudi kronologija kaj nagajala.

V obširni prilogi „ki obsega preko 100 strani (!) nam podaja vire, naslove knjige in uradne razglase iz l. 1848. Pripombe se mi ne zde povsem srečne. Mnogokrat se v prilogi prav po nepotrebnem samo ponavlja, kar se je povedalo že v tekstu n. pr. o Medvedovem imeniku rastlin (str. 202.). Glavni pomislek pa je, da vse te obilne številke, katerih je tu pa tam kakor muh v pasjih dneh, niti ne dosežejo svojega namena, ker je vse zmešano! Številke v tekstu in v prilogi se ne ujemajo in dostikrat dobi človek v prilogi čisto kaj drugega, nego je iskal; mnogokrat sploh v prilogi

Tudi sultan se bo moral udati in Avstrija ne bo mogla kljubovati vsem drugim državam. Princ Jurij postane kretski guverner, na celem Balkanu pa se novič utrdi prepričanje, da je Avstrija sovražnica balkanskih in drugih na Turškem bivajočih narodov.

Avstrijska zunanja politika je res zagonetka. Avstriji bi moralo biti na tem, da si zagotovi kar mogoče veliko upliva na narode, kateri prebivajo v razpadajoči Turčiji ali v nje sosedstvu, skrbeti bi morala, da si pridobi simpatije teh narodov, mesto tega pa stori vse, da uduši simpatije in da si nakoplje sovražstvo dotičnih narodov. Avstrija nima na Kreti prav nobenega interesa, zanjo je popolnoma vsejedno, kdo je guverner tega otoka, spada li Kreta k Turčiji ali h Grški — a v zvezi temu se je eksponirala na tak način, da je moralen in materijalen poraz gotov in neizogiben.

V Ljubljani, 23. marca.

Izjava grofa Thuna ni menda zadovoljila prav nikogar. „Neue Freie Presse“ pravi: Vse, kar je navel grof Thun kot namen svoje vlade je samo ob sebi umljivo ter se je povedalo v programih vseh ministerstev. Grof Thun sploh ni govoril o tem, kaj hoče njegova vlada storiti, nego le, kaj njegova vlada želi, da ji stori — parlament. Thunova izjava ni nikak vladen program, ampak aplikacija na državni zbor. Jedino, kar ugaja „Neue Freie Presse“ je, da je Thun zagotavljal, da hoče vršiti nova vlada svoje dolžnosti ustavnim potočkom. „Neue Fr. Presse“ smatra to za o'govor Thuna na državnoopravne spomence češkega, galiskega in dalmatinskega deželnega zbora. Grof Thun zavrača te adrese zavrača stremljenje za tem, da se delokrog državne zborov poveča, da se vrše državnozbornske volitve indirektno po deželnih zborih, grof Thun pa odklanja tudi željo, da bi se ustava sistirala ter bi se upeljal začasni absolutizem. Ustavni pot izključuje i federalizem i absolutizem. — „Narodni Listy“ pa pišejo: Narodna vprašanja, ki pretresajo obstanek vse države, so običajna Thunu v peresu. Na kateri podlagi naj se povrne narodni mir, na podlagi katerega ustavnega sistema naj se izpolnijo zahteve 14 milijonov tlačanih narodov, o tem ni v Thunovi izjavi niti besedice. Ta suhotnost v stilu grofa Thuna mora vzbuditi na desnici najzopernejši vtisk. To je torej zahvala, katero dobi desnica za vso svojo prijetljivost! Thun ne ve ničesar o postulatih desnice. Zanj ne eksistira adresa desnice z zahtevami po samostojnosti in avtonomiji kraljestev in dežel ter po enakopravnosti narodov. Prva programatična izjava nove vlade ignorira povsem vitalne zahteve večine. Vlada zahteva, naj vse stranke z ozirom na gospodarska vprašanja na ogersko nagodbo pozabijo narodne konflikte. To pomeni: Vi federalisti mirujte s svojim češkim državnim pravom, s svojo avtonomijo, in vi nemški centralisti mirujte s svojim velikim nemštvom, sklenite vsi mir v prid nagodbe! Že včerajšnji prvi dan je pokazal, da hodi Thun odločno napačno pot. — Nezadovoljna s pičlo Thunovo izjavo je tudi „Politik“, ki pa smatra Thunov govor le za nekaj preludij, kateremu sledi šele pravi program. Da niso zadovoljni opozicijski časopisi je umevno. Zadovoljen pa je kolikor toliko „Wiener Tagblatt“, najnovejši oficijozni list.

ni številki, ki so v tekstu in narobe. Tako se torej izgubi uspeh namena in ves trud je bil zaman. In kako mučno mora biti tako sestavljanje pri nepreglednosti rokopisov! Zato teh nedostatkov skoro ne moremo očitati prof. Glaserju, temveč korekturi.

Metoda, po kateri obdeluje dr. Glaser posamezne literature, je stara; ostal je dosleden, kakor je zatrjeval v svoji polemiki, — dvomim, da v prid svojemu delu! Zakaj tudi to pot moram izraziti željo, da bi se povspel na nekoliko modernejše stališče literarnih historikov, ter bi se ne zadovoljeval samo s suhoparnimi dati, temveč, da bi pisatelje res „predelel!“ Na ta način bi postala knjiga mnogo zanimajša in prebavljivejša. Koliko lepši so vendar Levčevi članki o „odličnih pesnikih in pisateljih slovenskih“ v Stritarjevem „Zvonu“ (1879)! Makar da bi bil tiste članke n. pr. o Jenku kar ponatisnil, bolje bi bilo! Tam pač spoznamo pesnika, kakoršen je bil, a pri prof. Glaserju je to težje. In Jenko, „slovenski Heine“, bi pač zaslužil malo več pozornosti! Tudi o Mencingerju, tem duhovitem esaystu, o katerem se je šele pred kratkim mnogo pisalo, bi sedalo kaj družega povedati, nego je storil prof.

Krščanaki socijalisti in jezikovno vprašanje. Antisemitška stranka, ki je tudi nekaterim Slovincem vzor pravičnosti in politične poštenosti, je v prvi parlamentarni seji podala svoj dolgo obljubljeni jezikovni predlog, ki mora odpreti vsakomur oči, da izprevidi, kakšni so ti vzorni krščanski poštenjaki Luegerjanci. V svojem utemeljevanju pravijo, da so jezikovne naredbe Badenijevega ministerstva narodne pravice nemškega naroda na Češkem in M ravskega najobutljivejše poškodovale, a da tega tudi Gautscheve naredbe niso popravile. Tudi sedaj bodo morala nemška (!) oblastva na zahtevo stranke pisati protokole v češčini ter izpovedi čeških izvedencev in prič sprejemati v tem (češkem) narčju (!). V kazenskem postopanju bo treba na zahtevo čeških obtožencev sestaviti obtožnico v češčini, zagovornik in državni pravdnik bode moral češko govoriti, pri glavni obravnavi pa bodo morali nemški (!) sodniki in porotniki soditi v češčini. V civilnem postopanju bodo morale nemške sodnije v češčini obravnavati ako se b de tako izljubilo češkemu odvetniku ali s ranki ltd. Zato predlagajo ti krščansko-socijalni politiki: Visoka zbornica skleni: Badenijeve in Gautscheve jezikovne naredbe so nevljavne; vlada naj nemudoma predloži jezikoven zakon, ki bode vstrezal o pravičenemu stališču (t. j. seveda voditeljsko!) nemškega naroda v Avstriji, ki bo z ozirom na jed notnost države, uprave in justice zagotavljal nemščini pristojno mesto; izvoli naj se odsek 36 členov, ki naj sestavijo in predložijo tak zakon. — To zahtevajo krščanski socijalisti. Da odrekajo s tem Slovanom pravico, posluževati se pri državnih oblastvih, pri sodiščih, pri porotnih obravnavah materiasčine, da teptajo s svojo zahtevo načelo enakopravnosti, da se potezajo za centralizem in nemški državni jezik, ki naj germanizuje vse urade, kaj se brigajo za to ti krščansko pravični, idejalni politiki! Naše mnenje je bilo in je: Antisemitje so Slovanom prav tako krivični in sovražni, v svojem postopanju pa še bolj lažnjivi, kakor najgrši židje!

Velikonemci proti avstrijski obstrukciji. Wolffovci so vedno tščali na Nemško, iščoči ondi navduševanja za nadaljno obstrukcijo. Sedaj pa so jo skupili baš iz velikonemških krogov radi svojega državi nevarnega razsajanja. „National Ztg.“ in „Vossische Ztg.“ namreč hudo obsojata ter jako obžalujeta sklep nemške ljudske stranke, naj se z obstrukcijo nadaljuje, in hvalita nemško napredno stranko, da je odnehala vsaj od škandalov v parlamentu. Čudno se jima zdi zlasti to, da so za surovo obstrukcijo poslanci iz alpskih dežel, katerih se jezikovne naredbe kar nič ne tičejo, dočim so češki in moravski Nemci mirni, dasi še vedno obsojajo Gautscheve naredbe. „National Ztg.“ pravi, da utegne postati sklep nemške narodne stranke za notranji razvoj Avstrije nedoglednega pomena, za nemštvo pa brzčas usodne škode! — Blamirani „Grazer Tagblatt“ o tem modro molči.

Srbija, Milan in Rusija. „Peterburgskija Vjedomosti“ poročajo, da hoče srbska vlada poslati novega metropolita Inocencija in bivšega regenta Rstića v Peterburg, da pomirita ruske odločilne kroge radi povratka Milanovega v Beligrad. Srbska vlada hoče izpolniti s tem le nujni svet Avstro-

Glaser, ki govori o njem prav za prav samo polovico strani — drugo obsega vsebino njegovih spisov —, dočim je privoščil drugim, neznatnejšim literatom po cele strani. Niti vseh spisov ni naštel. (kje je n. pr. ostal „Slavnostni govor“ in originalna novela „Cmokavzar in Ušperna“?)

Toda, da se mi ne bode očitala nehvaležnost, priznavam: Prof. Glaser morda niti ni mogel napisati temeljitejšega dela, ker mu je nedostajalo časa, da bi bil v miru prestudiral posamezne literature ter potem napisal o njih svojo sodbo; krive so torej razmere! Ako toraj povdarjam pomanjkljivosti dela — kar se mora zgoditi, ne delam avtorju nikakih krivic, ker priznavam težavne razmere. Te so deloma krive, da imamo Glaserjevo delo „in der wenig durchgearbeiteten Gestalt“, kakor je je označil prof. Jagić (Archiv XX. str. 121). A tudi v tej obliki ima delo svojo stalno in trajno vrednost, katere mu ne more nikdo odrekati.

Ko se izda razna korespondenca in se napišejo tudi monografije, bode prof. Glaserju možno popolniti svoje delo ter je dovesti do one dovršenosti, katero si želim jaz in z menoj mnogo drugi.

Dr. Fr. Vidic.

Ogerske, ki ji je po svojem zastopniku nujno priporočila, naj stori vse, da dobi zaupanje Rusije, ki je radi Milanove vrnitve ogorčena. Ta svet dokazuje, da Avstrija ne odobrava proti-ruske politike, ampak da želi baš nasprotno. Poslanca hočeta ruski vladi „dokazati“, da se je vrnil Milan samo „iz dinastičnih vzrokov“. Se jima bo li to posrečilo?

Zarota proti carju Nikolaju II? Šele sedaj se raznaša po časopisih sumljiva vest o neki zaroti proti carju Nikolaju II., dasi je bila zarota bajž že v jeseni razkrita in razbita. Zarota je imela namen odstraniti s prestola sedanjega reformatoričnega naprednjakega carja ter posaditi na njegovo mesto carjevega najmlajšega brata, Mihaela, ki bi vladal bajž v duhu Aleksandra III. Na čelu zarote so stali bajž visoki častniki ter — carjeva mati, carica-vdova. Piše se, da se more taka zarota vedno oživetiti.

Dopisi.

Iz Zagreba, 21. marca. Minoli teden je dala poštna uprava odstraniti sedanje nabiralnike in jih je nadomestila z novimi, kateri so pobarvani z madjarskimi barvami, na vsakem pa je napravljena krona sv. Štefana. Ban Hedervary in njegov „leibjud“ Spitzer, ki se je prekrstil v Krajcsowics de Illok, sta dala to napraviti, da dražita in žalita hrvatski narod. V noči od sobote na nedeljo so ljudje, katerih pa biriči niso zasledili, zamazali vse te nove nabiralnike z raznimi kisljinami, tako da se najbrž ne bodo dali popraviti, in odrgali z njih vse Štefanove krona, če prav so bile narjene od železa. Hedervary, Krajcsowics in vsi drugi Hrvatsko vladajoči poštenjaki so mogli v naprej vedeti, da narod ne bo molče trpel njih provokacij. V ponedeljek je Hedervary pred vsak nabiralnik postavil dva stražarja. S tem se je famozni Hedervary novič proslavil pred svetom in se spet prikupil Madjarom. Morda misli ban, da odvrne svet s tem od premišljevanja, kam sta on in njegov Krajcsowics vtaknila tistih 6000 glđ., katere so hrvatski časopisi nabrali za rodbine v Bošnjakih ustreljenih žrtvih banove politike, katere rodbine sedaj lakote umirajo. Dočim vlada zapravlja narodov denar, dočim si madjaronski „Glücksjägeri“ s hrvatskim denarjem, zasluženim s krvavimi žulji, polnijo žepa, vlada v Posavini strašna beda. Ljudje ginevajo gladu, prodajajo perilo s telesa, samo da dobē košček kruha, a vlada se za to niti ne zmeni. V Brodu se je osnoval odbor, da zbira milodare za podporo umirajočega ljudstva in je prosil vlado dovoljenja, da sme nabirati. Štirinajst dni se uradnikom ni ljubilo odgovoriti in dali so dovoljenje šele na brzoglavno pritožbo. Armejem na Turškem se godi stokrat bolje, kakor Hrvatom.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. marca.

— (Župan Ivan Hribar) odpeljal se je danes za več dnij na Dunaj.

— (Gostovanje gosp. Ignacija Borštnika v Ljubljani.) Ker jutri ni kompletan vojaški orkester na razpolago, morala je intendantca odložiti predstavo opere „Halka“. Intendantca je naprosila takoj brzoglavnim potom gosp. Ign. Borštnika, da gostuje jutri v naslovni ulogi „Revčka Andrejčka“, kateremu povabilu se je takoj brzoglavno odzval. Jutri je tedaj namestu opere „Halka“ „Revček Andrejček“ z gospodom Borštnikom kot gostom. — Slovenskemu občinstvu bode tako po večletnem prestanku zopet dana prilika, videti svojega rojaka-umetnika na slovenski pozornici.

— (Slovensko gledališče.) Včera sta se igrali dve veseloigrni-jednodeljanski: „Igra piké“ in „Medved snubač“, končno pa se je pela opera „Ksenija“. Veseloigrni sta občinstvu prav ngajali, saj so igralci in igralki storili vsi svojo dolžnost. V prvi so se odlikovali g. Inemann, g. Verovšek, g. Lovšin in gdč. Slavčeva; v drugi pa g. Inemann, g. Kranjec, gdč. Hilbertova in g. Lovšin. — Repriza „Ksenije“ pa je nekoliko zaostala za premijero, vendar je bila v celoti prav dobra. Intermezzo se je moral ponoviti. Še boljše, če možno, kakor zadnjič pa je bil to pot g. Rasković, tako, da more prištevati svojega Aleksija mej svoje najboljše partije. Občinstvo je za tegadel g. Raskoviča opetovano odlikovalo, kakor tudi g. Nollija, gdč. Ševčikovo in gdčeno. Horvatovo. Obžalovati je torej prav globoko, da gledališče ni bilo boljše obiskano!

— (Parmova opera „Stara pesem“) se bo jutri, v četrtek, pela na zagrebškem gledališči. Libreto je spisal, kakor smo že svoj čas poročali, Gvidon Menasci, solibretist Mascagnijeve opere „Cavalleria rusticana“. Snov je posneta po znani Heinejevi pesmi „Es war ein alter König“. Opera

je razdeljena na tri podobe. K pramijeri pojde več gospodov in dam iz Ljubljane.

— (Ponarejeni vinarji) izdajajo se spet po Ljubljani. Trije gostilničarji na Dolenjski cesti so v zadnjih dneh dobili več ponarejenih 20 vinarjev. Falzifikati so jako dobro narejeni, občinstvo naj bo torej pazljivo.

— (Najdene ure.) Posestnica M. B. našla je na svojem vrtu poleg ceste v mestni log v neki cunji zavite sreberne ure in srebrno verižico.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 13. do 19. marca kaže, da je bilo novorojencev 34 (= 50.49 ‰) umrlih 11 (= 16.34 ‰), med njimi jih je umrlo za vratico 1, za jetiko 3, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 6. Med njimi je bilo tujcev 5 (= 45.4 ‰), iz zavodov 5 (= 45.4 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za otročico 1, za škardlato 1, za vratico 2 osebi.

— (Iz Velikih Lašč) se nam poroča: Dne 19. marca t. l. vršil se je v Velikih Laščah pri gosp. Jakobu Srpanu v bralni sobi prvi občni zbor narodnega bralnega društva. V odbor bili so voljeni gospodje: Jakob Srpan predsednik, Franc Hafner podpredsednik, Janez Pucelj tajnik in blagajnik, Anton Benčič in L. Glavina odbornikoma, namestnikoma pa Jos. Virant in Janez Pucelj.

— (Iz Božakova) se nam piše 21. marca: Prvi spomladanski dan zagledal so nekateri nekaj črnega po Kolpi pluti. Radovednost jih je gnala bližje, in kmalo so se prepričali, da je voda prinesla, Bog vé od kje, mrtvo truplo. Mrtveca so potegnili iz vode, pa ga nihče ne pozna. Dosedaj se le toliko ve, da je vlaško hrvatsko oblečen, kacih 25 let star, srednje velikosti in kmetskega stanu. Imel je 18 kr. denarja, smodko in nekaj tobaka v žepu, družega nič. Sodna komisija ni našla nič sumljivega na njem in se splošno sodi, da je dotičnik ponesrečil že pred par tedni Bog mu daj nebesal! — Ravno isti dan videli smo pa pri nas tudi še kaj drugega izvan rednega. Na latniku ali brajdi pred hišo trgovca g. Vukšiča zapazili smo 6 cm dolgo zeleno mladiko z nežnimi listi in trojimi grozdci. O tem času pač menda to ni bilo nikdar nikjer. Dotična trta je stara 33 let, imenuje se „zametasta kosačina“. Kaže li to dobro letino n boljše čase? — Upajmo!

— (Dvoboj dveh celjskih Grmanov.) Iz Celja se nam piše: Pri dvoboju mej dr. V. Stepischnegom in dr. Evgenom Negrijem je bil Stepischnegg kakor pravijo, blizu levega očesa hudo ranjen. Presekana mu je bajè kost in morali so ga nesti z bojišča. Povod dvoboju je bilo zabavljanje mladega Stepischnegga na župana Stiegerja. Po ostrih besedah pravijo, da je dr. Negri udaril dr. Stepischnegga v lice. Nasledek je bil dvoboj.

— („Solski dom“ v Gorici.) „Soča“, govoreč o zgradbi „Solskega doma“ v Gorici, pravi, da se je doslej nabralo 10.000 gl. v ta namen. Skoro vsi darovi so došli z Goriškega in kar je prišlo iz drugih kronovin, je došlo le od Slovencev, ki so rojeni na Goriškem, a službujejo sedaj drugod. Od Goričanov, živečih na Kranjskem, je došlo doslej 202 gl., iz Trsta in njega okolice je došlo 110 gl., s Dunaja 103 gl., iz Istre 5 gl. in iz Tirolske 2 gl., vse drugo je z Goriškega.

* (Ibsenov rojstveni dan) Včeraj je bil v Kristjaniji ter sploh v vsej Norvegiji pravcati praznik. Povsod so slavili 70letnico slavnega svojega rojaka Ibsena, katerega pa v njegovi mladosti niso umeli, kateri je moral ostaviti svojo domovino, ker ga je nevhvaležnost rojakov preveč bolela. Njegove spise so proglasili za nemoralne ter trdili, da svoj narod v blato tepta; in to zato, ker je slikal ondotne socialne razmere. Treba je bilo šele drugih narodov, kateri so Norvežanom odprli oči ter jim povedali kakov velikan je Ibsen, katerega so povsod slavili, povsod občudovali, le domovina ga ni poznala. No, sedaj tudi ona ve, kaj in kdo je njen Ibsen; sedaj ga ceni kakor zaslužni, kar je pokazala zlasti pri njegovem 70. rojstvenem dnevu. Vse se je zbralo, da ga proslavi; predsednik zbornice mu je čestital v imenu svojih tovarišev, sam kralj pa mu je poslal čestitko, glasečo se: „Jaz in kraljica Ti čestitava k Tvojemu 70letnemu rojstvenemu dnevu. Tvoj častni dan je častni dan za vso Norvegijo.“

* (Obsodba slovanskega urednika.) V Poznaju na Nemškem je bil nedavno obsojen urednik „Prace“, Rakovski, ker je objavil nedolžno pesmico „Slovanski brat“, na štiri mesece zapora. To je zopet nov dokaz, kako strastno preganjajo Nemci Slovane, kjer le morejo.

* (Fotografija z medvedom ponesrečena.) V Lienzu na Tirolskem so se v spomin na maskarado hoteli dati trije maskiranci fotografovati v lovski opravi ter v tistem trenutku, ko streljajo medveda. Lovci s puškami so se postavili, pred njimi je stal na zadnjih nogah za medveda maskirani kovač Solderer, fotograf je baš nastavljal svoj aparat, kar počel je eden od lovcev puška in medvedkovač je obležal, v vrat zadet, mrtev v svoji krvi. Nesrečnega medvedjega lovca so takoj zaprli.

* (Velik požar) je uničil pred kratkim v Bachmutu, v guberniji Jekaterinoslavski, nad sto hiš. Zgorelo je tudi 18 oseb, veliko je pa nevarno

opečenih. Ogenj je nastal ponoči v nekem parnem mlinu. Več milijonov je škoda. Zgorelo je več palač in trgovskih poslopij z vsem imetkom.

* (Troje sicilijanskih porok.) Nedavno se je poročil v Palermi zdravnik Karlo Anfosso s signorino Ariho Perrone, katere starejša sestra je tudi ljubila lepega zdravnika ter na vse možne načine skušala pridobiti si ga. Ko pa je videla, da so vsi poskusi brezuspešni, se je navidezno umirila ter celo prisostvovala sestrični poroki. Toda ko je mlada dvojica stopila preko hišnih vrat, da se odpelje na kolodvor, tedaj je skočila nesrečno zaljubljena nevestina s-stro z visokega balkona ravno pred ženina in nevesto ter si razbila glavo, da je brizgnila kri in možgani po novoporočencih. — V Partinici pa je pršel na svatovščino voznika Abbate mlad mož ter je ustrelil trikrat na ženina. Ko so svatje hoteli ženina braniti, zaklical je tujec: „Jaz sem Rozina Mannino, zapaš ena ljubica vašega Abbate; onečastil me je ter nesramno zapustil.“ — Skoro nič manj žalostna ni bila poroka 81letnega posestnika Ferraria v Uditore, katerega nevesta je štela 21 let. Ko je šel s svojo mlado ženo z županstva, ugrabila sta mu jo dva mladenčca ter se urno z njo odpeljala. Starec je upil in zdihoval, a vse zaman; ljudje so se mu pa smejali. Starec svoje žene še do danes ni našel.

* (Tukaj sem!) Nedavno je kupila neka dama v Draždanah svoji prijateljici kraven album, kateri je tudi muziciral, ako je bil navit. Dama je bila iz Bodenbacha. Ker pa ni hotela carine plačati je skrila vezilo pod pelerino. Že je mislila, da se jej je mala goljufija poročila, ko se oglasi ravno pri vratih godbeni instrument v albumu ter začne igrati veselo majnkovo pesem. Dama je bila izlana, plačati je morala carino in vrhu tega še kazen.

Darila

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Mat. Nemeč, trgovec v Ptuj 15 K, koje je nabral g. Natek v ptujski čitalnici pri zabavnem večeru dne sv. Jožefa. — G. Ana Repič v Št. Vidu pri Zatičini 10 K, nabrana v vseli družbi ob godovanju g. Jos. Lavriča v Starem trgu. — G. Jak. Droll v Krškem 5 K, nabrana pri godovanju Elvarda in Jožeta s pomočjo dražestnih gospic Rupertovih. — G. He ma Seidlova v Novem mestu nabrala 2 K 60 v. — Vesela družba pri Sv. Roku na D. Lenj. nabrala 2 K v gostini g. Kristana na godovni dan gospe Jospine Kristan. — Skupaj 34 K 60 v. — Živelj redoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Telefonična in brzjavna poročila

Dunaj 23. marca. V današnji seji poslanske zbornice sta Schönerer in Wolf vse poslance presenetila. V zadnji seji sta bila obljubila, da bod ta predsednika Fuchsa pri vsaki seji neprestano insultirala, a že danes sta popolnoma umolknila; Wolf je šel celo osebno k Fuchsu, se mu globoko priklonil in ga prosil, naj ga vpiše v listo govornikov. Kdo je Schönererju in Wolfu vzel pogum, še ni znano. — Začetkom seje so Dipauli in tovariši nujno predlagali, naj izvoli zborovica poseben odsek 36 členov, kateri naj v svrhu razveljavljanja jezikovnih naredb tekom dveh mesecev stavi svoje nasvete. Finančni minister dr. Kaizl je predložil za konski načrt o pristojbinskih olajšavah za posojilo mesta ljubljanskega, posl. Berks pa je interpeliral vlado, kdaj pokliče ua Kreti sta cionirani 2. bataljon južnoštajerskega polka št. 87 zopet domov. Potem je zbornica prestopila na dnevni red in se je najprej vršila volitev prvega podpredsednika. Oddanih je bilo glasovnic 201, med njimi 24 praznih, katere so oddali nemškoliberalni veleposestniki, dočim se druge nemške stranke volitve niso udeležile. Prvim podpredsednikom je bil izvoljen posl. dr. Ferjančič, kateri je dobil 177 glasov. (Živahno pleskanje na celi desnici. Mnogo poslancev čestita dru. Ferjančiču.) Podpredsednik dr. Ferjančič je takoj za vzel svoje mesto, se zahvalil za izvolitev, rekel, da ve, da je bil izvoljen samo vsled posebnih razmer, katere vladajo v poslanski zbornici, ter prosil, naj ga zbornica podpira. Predsednik Fuchs je na to prepustil predsedništvo dr. Ferjančiču, na kar se je vršila volitev drugega podpredsednika. Izvoljen je bil rumunski poslanec Lupul, kateri je dobil 169 glasov. Volitev zapisnikarjev se je odložila. Potem se je začela debata o izjavi ministerkega predsednika. Nacionalec Türk je govoril povsem zmeden. Trdil je, da se bodo morali Nemci izseliti v Nemčijo, da so bile

Stremayrove in Schönbornove jezikovne naredbe pač zakonite, ne pa tudi Badenijeve in končno prorokoval, da razpade Avstrija, čim bi bili nemški nacionalci premagani. Kratki izjavi sta podala v imenu poljskega kluba Jaworski in v imenu italijanskega kluba Malfatti, potem pa je začel govoriti v imeni češkega kluba dr. Engel. Seja traja še.

Dunaj 23. marca. Koncem današnje seje hočejo dr. Funke in tovariši interpelirati vlado, je li finančni minister dr. Kaizl pri zapriseženju podal kako državnopravno zavarovanje, ali je brezpogojno prisegel.

Dunaj 23. marca. Poslanska zbornica bo imela jutri dve seji. Zjutraj se bo nadaljevala razprava o izjavi ministerskega predsednika, na dnevnem redu večerne seje pa je volitev delegacije in volitev kvotne deputacije. Potem ne bo seje do torka.

Dunaj 23. marca. Nagodbene predloge se predložijo avstrijskemu in ogerskemu parlamentu v torek dne 29. marca. Kdaj predloži vlada proračun, še ni gotovo. Načelnik proračunskega odseka postane bržčas dr. Kramar. Govori se, da bo predsedništvo odredilo za razpravo o nagdbi posebne večerne seje, ako bo opozicija zahtevala, da je nujne predloge rešiti pred vsemi drugimi.

Dunaj 23. marca. Diference v nemški katliški ljudski stranki so poravnane. Tirolska frakcija ostane v klubu, klub pa ostane v desnici, ako mu ta zagotovi popolno akcijsko svobodo v vseh verskih in narodnostnih vprašanjih.

Budimpešta 23. marca. Tu se je danes vršil dvoboj na sablje mej dvema aristokratoma, baronom Vanderbeckom in pl. Rojacsicem. Oba duellant sta bila močno ranjena. Rojacsics je uprav skalpiran.

Budimpešta 23. marca. Pri tukajšnjem kazenskem sodišču je neki obtoženeč mej ob avnavo zgrabil tintnik in ga treščil predsedniku v glavo.

Pariz 23. marca. Ministerski svet je dočel, da se začno volitve v parlament dne 8. maja.

Carigrad 23. marca. Pod predsedstvom velikega vezirja je ministerska komisija sklenila, koncentrirati jedno divizijo v Tesaliji nastajene vojske ob bolgarski meji. Sultan je to že odobril. Povod temu je, da je Bolgarska povsem na tajnem mobilizovala tri divizije in jih postavila tik turske meje.

Narodno-gospodarske stvari

Važne zadeve slovenskih posojilnic.

Spisal I. Lapajne.

II.

(Dalje.)

Rentni davek.

To je nov davek. Posojilnicam ga ne bi bilo sicer treba plačevati, marveč hranilničarjem. Toda po Slovenskem so skoro vsi denarni zavodi prevzeli plačevanje rentnega davka v imenu strank na svoja ramena, da bi se ne bili hranilničarjem zamerili. Na Kranjskem je — kolikor je nam znano — od vseh 70 denarnih zavodov odklonil jedno le najb gajejši zavod — stara kranjska hranilnica v Ljubljani — plačevanje rentnega davka.) Hranilnicam je rentni davek res novo breme; nasproti so pa posojilnice baš radi tega, ker se je rentni davek vpeljal na boljšem nego so bile do zdaj. Na podlagi zakona od 29. febr. 1864 so morale do zdaj (do l. 1898) plačevati 2% pristojbino od izplačanih in kapitalizovanih obrestij hranilnih vlog. Te 2% pristojbine jim ni treba plačevati, ker je z zakonom od 11. febr. 1897 odpravljena. Namesto nje je stopil pa rentni davek, kateri pa znaša le 1 1/2 ‰. Ta rentni davek bi se moral vsake kvatre plačevati. Finančno ministerstvo pa utegne kakošne olajšave dovoliti. „Centralna posojilnica slovenska“ je že vložila prošnjo za-se in za svojih 20 zadržanih posojilnic, da bi one le jedenkrat v letu plačevale rentni davek (recimo do 15. aprila vsako leto), kakor je bilo to dovoljeno glede dosedanjih pristojbin sistem posojilnicam, katere so bile pri „Zvezi slovenskih posojilnic“.

Glede plačevanja rentnega davka je finančno ministerstvo z odlokom z dne 30. januarja t. l. pod št. 1731 posojilnicam dovolilo, da ga smejo mesto štirikrat le dvakrat v leta plačevati, in sicer od 1. januarja do 31. januarja in od 1. julija do 31. julija vsakega leta.

Neposredne pristojbine v smislu zakona z dne 21. maja 1873 pa ostanejo, kakor so do zdaj bile. Do 15. aprila morajo še nadalje plačevati posojilnica (v „Zvezi slovenskih posojilnic“ stoječe, — druge morajo vplačevati dvakrat v letu, 15. jan.

in 15. jul.) pristojbino po menični lestvici od vku-
p-
nih zneskov vplačanih, iz plačanih deležev, od
vstopnine, od izplačanih obrestij deležev in od iz-
plačanega kakovega družega dobička zadržnikov.
(Konec prih.)

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačojim
ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovga Seidlitz-
praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na
želodec kreplivo ter pospešilno na prebavljenje in sicer z
rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju
razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr.
dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na
deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan
v varnostno znamko in s podpisom. Direktna pošiljatev ne
pod 2 škatljici. 5 (5-4)

Štev. 68. **Doželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 859.

V četrtek, dne 24. marca 1898.

Kot gost nastopi g. **Ignacij Borštnik**, član zagrebškega
zemsk. gledališča.

Revček Andrejček.

Národna igra s petjem v petih dejanjih. Nemški: „s Nuller“,
spisal Karol Morre. Poslovenil I. Bedenek. Režiser B. Inemann.
Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7,8. uri.
Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27.
Prihodnja predstava bo v soboto, dne 26. marca 1898.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Marcij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
22.	9. zvečer	733,2	4,5	sl. szah.	jasno	
23.	7. jutraj	732,7	1,2	sl. jzah.	skoro jas.	0,0
	2. popol.	729,1	8,9	p.m. vzsvz.	pol obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 5,1°, za 0,3° nad
normalom.

Dunajska borza

dne 23. marca 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102		05	
Avstrijska zlata renta	123		60	
Avstrijska krona renta 4%	102		15	
Ogerska zlata renta 4%	121		55	
Ogerska krona renta 4%	99		40	
Avstro-ogerske bančne delnice	922		—	
Kreditne delnice	364		50	
London vista	120		25	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		72 1/2	
20 mark	11		74	
20 frankov	9		52 1/2	
Italijanski bankovci	45		05	
C. kr. cekini	5		66	

Dne 22. marca 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194		—	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130		75	
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99		10	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	159		75	
Ljubljanske srečke	23		—	
Budolfove srečke po 10 gld.	28		—	
Kreditne srečke po 100 gld.	204		—	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	503		—	
Papirnat rubelj	1		27 1/4	

„Resno“!

Gospica Vekoslava J. O,

ki je poslala zadnje pismo pod „Resno“, naj blago-
voli oddati v zaprtem pismu natančni sedanji naslov,
ulico in hišno štev., ker pismo ni bilo ob pravem
času vzdignjeno. (443)

Vsak dan
sveža, dobro namočena

polenovka

(Stockfish) se dobi pri tvrdki 431-2)

Kham & Murnik.

(427-2)

Velika zaloga makulaturenega papirja

lepi nerazrezani in nečitani dunajski časniki, dobi
se pri meni v vseh množinah od 25 kilo naprej.

Cena za 100 kilo je 7 gld. 50 kr.

Pri večjih odzvetjih še nekoliko ceneje,

Ivan Fabian

v Ljubljani, Vodnikov trg.

(353-6)

Ces. kr. avstrijske državne železnica

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reifing v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solno-
grad; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldna
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Sel-
thal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend
Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo,
Pariz; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejevice, Pizenz,
Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lip-
sko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in**
v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob
12. uri 55 m. dopoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m.
zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Proga**
iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak s Dunaja
via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlo-
vih varov, Heba, Marijinih varov, Piznja, Budejevic, Solno-
grada, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Fran-
zensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak s Du-
naja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Piznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve,
Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina,
Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popolu-
dne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Ce-
lovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer
osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca,
Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.**
Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m.
dopoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani
vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob
7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. dopoldne, ob 6. uri 50 m.
zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob
6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri
20 m. zvečer. (17-66)

Hôtel „Pri slonu“.

V sredo, 23. marca.

Samo jedna predstava

iz 6 oseb obstoječe družbe

Steidler.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Udano vabi

Gab. Frölich
restavratér.

(454)

Uradno dovoljena

l. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni
priporoča in namešča (347-16)

službe iskajoče vsake vrste

(moške in ženske) za tukaj in drugod. Za ko-
likor mogoče hitro in vestno postrežbo se jamči.

1000 jelkovih dreves

poprečno po 20 palcev debelih prodalo bode županstvo
občine Erzelj pri Vipavi dne 30. t. m. ob 11. uri
dopoludne v občinski pisarni na Erzelju.

Drevesa so v občinskem gozdu na Nanosu.

Jožef Ferjančič

župan.

(449-1)

Zaloga
biciklov!

BRENNABOR

Najboljše vrste kolesa

tu- in inozemskih tovarn (Peugeot, Brennabor,
Liglet Cycle „American“ in dr.) priporočata podpisana
po kolikor mogoče nizkih cenah.

Vsa v to stroko spadajoča popravila se bodo
točno, solidno in po ceni izvrševala.

Cenike razpošiljava na zahtevanje.

Z veseloštopovanjem (309-5)

Bohinec & Majcen

Dunajska cesta št. 5.

Istotam tudi mehanična delavnica.

Cukerin štev. 20

3000 kosov na 1 kilo. V porcijskih koscih à 1 kr.

Cukerin štev. 9

2000 kosov na 1 kilo. V porcijskih koscih à 1 1/2 kr.

Dobiva se v prodajalnicah mešanega blaga.

Zaloga oddaja: **J. Weiss, Dunaj, VI. okraj, Eszter-
hazygasse št. 12.** (169-14)

Koncesijoniran po vis. c. kr. ministerstvu z odredbo z dne 7. maja 1894, št. 5373.

Severno-nemški **Lloyd**
v Bremenu.

Brzoparniške vožnje v Newyork:

Iz Bremena ob torkih in sobotah.

Bremen-Sev. Amerika.
V Newyork.

Iz Southamptona ozir. Cher-
bourg ob sredah in nedeljah.

Bremen-Juž. Amerika.
V Montevideo.

Baltimore.

Iz Genove oziroma Neapolja
via
Gibraltar

Bremen-Iztočna Azija.
V Kino.

V Buenos
Aires.
Prekomorska vožnja
v Newyork
6-7 dnij.

Bremen-Avstralija.
V Adelaide,
Melbourne,
Sydney.
(325-3)

V Japan.

Najboljša in najcenejša
potovalna prilika.

Generalno ravnateljstvo v Ljubljani:
Edvard Tavčar.